

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 6 kwietnia 2023 r.

Poz. 2008

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.70.2023 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 30 marca 2023 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2023 r., poz. 40),

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

słów: „zameldowany na pobyt stały i” w § 1 pkt 2) i pkt 4) uchwały Nr LVII/1583/23 Rady Miasta Krosna z dnia 28 lutego 2023 r. zmieniająca uchwałę w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, ustalenia wysokości stawek opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w mieście Krośnie w strefie płatnego parkowania oraz określenia sposobu pobierania opłaty.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr LVII/1583/23 z dnia 28 lutego 2023 r. Rada Miasta Krosna, działając na podstawie art. 13b ust. 3 i 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1693 ze zm.) zmieniła uchwałę w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, ustalenia wysokości stawek opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w mieście Krośnie w strefie płatnego parkowania oraz określenia sposobu pobierania opłaty.

W regulacjach § 1 pkt 2) i pkt 4) powyższej uchwały Rada Miejska w Krośnie wprowadziła ograniczenie możliwości nabycia abonamentu postojowego mieszkańca tylko przez osoby legitymujące się stałym zameldowaniem w strefie płatnego parkowania.

Zgodnie z art. 13b ust. 3 u.d.p., rada gminy (rada miasta) na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zaopiniowany przez organy zarządzające drogami i ruchem na drogach, może ustalić strefę płatnego parkowania.

Z kolei stosownie do art. 13b ust. 4 u.d.p., rada gminy (rada miasta), ustalając strefę płatnego parkowania:

- 1) ustala wysokość opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. a lub b, z tym że opłata za pierwszą godzinę postojową pojazdu samochodowego nie może przekraczać:
 - a) w strefie płatnego parkowania - 0,15% minimalnego wynagrodzenia, w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207),
 - b) w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania - 0,45% minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w lit. a;
- 2) może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi;
- 3) określa sposób pobierania opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1.

Powołane wyżej przepisy ustawy o drogach publicznych zawierają zatem upoważnienie dla właściwego organu uchwałodawczego samorządu terytorialnego do ustanowienia przepisów prawa miejscowego. Redakcja wskazanego przepisu art. 13b ust. 3 i 4 ustawy wytycza granice ustawowego

upoważnienia rady miasta do ustalenia strefy płatnego parkowania, wysokości opłaty, wprowadzenia opłaty abonamentowej lub zryczałtowanej oraz zerowej stawki opłaty dla niektórych użytkowników drogi oraz określenia sposobu pobierania opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania.

Zasadnie wskazano zatem w wyroku WSA w Warszawie z dnia 7 lutego 2006 r. VI SA/Wa 2337/05, że ustawodawca nie wprowadził w ustawie o drogach publicznych kryteriów, jakimi obowiązana jest kierować się rada gminy (rada miasta) przy doborze użytkowników drogi uprawnionych do korzystania z preferencyjnych zasad ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, pozostawiając w tym zakresie swobodę radzie gminy (radzie miasta). Nie oznacza to, dowolności rady gminy (rady miasta) przy określaniu tych kryteriów w sytuacji, gdy Rada zdecydowała się skorzystać z takiej możliwości. Ograniczenie swobody działania w tym zakresie przez Radę zakreślone jest poprzez jednoznacznie wskazany przez ustawodawcę cel, jakiemu generalnie służy wprowadzenie opłat za parkowanie (patrz: art. 13b ust. 2 ustawy), zaś drugim takim (obok celu wskazanego w art. 13b cyt. ustawy), ważnym ograniczeniem są normy Konstytucji RP określające podstawowe zasady prawa stanowionego przez organy Państwa prawnego.

Tak więc wyodrębnienie kategorii użytkowników dróg, którym organ stanowiący gminy przyznał ulgi w opłatach abonamentowych za parkowanie, musi nastąpić w zgodzie z zasadami wyrażonymi w Konstytucji RP, w tym wyrażoną w art. 32 ust. 1 zasadą równości wobec prawa, która stanowi jedno z podstawowych praw jednostki w demokratycznym państwie prawa.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 30 grudnia 2021 r. podzielił wielokrotnie wyrażany w orzecznictwie sądów administracyjnych pogląd, że różnicowanie mieszkańców strefy ze względu na posiadanie stałego zameldowania w obszarze strefy płatnego parkowania oraz posiadany tytuł prawny do pojazdu istotnie narusza zasadę równości wobec prawa, a także niezgodne jest z wynikającą z zasady demokratycznego państwa prawnego zasadą sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji RP), która nakazuje, by zróżnicowanie poszczególnych osób pozostawało w odpowiedniej relacji do dzielących je różnic. Zasada równości wobec prawa wymaga bowiem, aby podmioty charakteryzujące się daną cechą istotną, były traktowane równo, bez różnic faworyzujących lub dyskryminujących. Wprowadzanie zróżnicowania jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy jest uzasadnione, to znaczy gdy pozostaje w związku z bezpośrednim celem przepisów, wagą interesu, dla którego zróżnicowanie jest wprowadzone, pozostaje w proporcji do interesów naruszanych oraz nie uwłacza w sposób zasadniczy innym wartościom (por. wyrok NSA z dnia 7 marca 2019 r., sygn. akt I OSK 1134/17 i powołane tam orzecznictwo).

Stosownie do powyższego, za istotnie naruszające konstytucyjną zasadę równości wobec prawa, WSA w Opolu uznał wprowadzenie zróżnicowania w możliwości wykupienia opłaty abonamentowej tylko dla mieszkańców strefy płatnego parkowania posiadających stały meldunek, a pozbawienie takiej możliwości pozostałych mieszkańców tej strefy, w tym np. legitymujących się meldunkiem na pobyt czasowy. W ocenie Sądu wprowadzenie w uchwale zapisu preferującego osoby zameldowane na pobyt stały narusza powyższe zasady konstytucyjne, ponieważ dyskryminuje część mieszkańców strefy płatnego parkowania.

Mając powyższe na względzie, zachodzi konieczność wyeliminowania z obrotu prawnego zapisów uchwały w zakresie słów: „zameldowany na pobyt stały i” w § 1 pkt 2) i pkt 4).

W związku z czym należało stwierdzić w części nieważność przedmiotowej uchwały.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, za pośrednictwem Wojewody, w terminie 30 dni od jego otrzymania.

z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO
Dyrektor Wydziału Prawnego i Nadzoru

Mariusz Jabłoński